

Byla T-192/08

**Transnational Company „Kazchrome“ AO
ir
ENRC Marketing AG
prieš
Europos Sąjungos Tarybą**

„Dempingas — Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos, Kinijos, Egipto, Kazachstano ir Rusijos kilmės ferosilicio importas — Priežastinis ryšys — Bendrijos interesas — Nebendradarbiavimas — Turimi duomenys — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas — Teisė į gynybą — Pareiga motyvuoti“

2011 m. spalio 25 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) sprendimas . . . . II - 7459

Sprendimo santrauka

- 1. Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Priežastinio ryšio nustatymas — Kriterijai*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 6 ir 7 dalys bei Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 6 ir 7 dalys)
- 2. Tarptautiniai susitarimai — Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutartis — 1994 m. Bendrasis susitarimas dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT 1994) — Tiesioginis veikimas — Nebuvimas — Negalėjimas remtis PPO susitarimais Bendrijos akto teisėtumui užginčyti — Išimtys — Bendrijos aktas, skirtas jų įgyvendinimui užtikrinti arba darantis į jas aiškiai ir tiksliai nuorodą*
(EB 230 straipsnis; 1994 m. Bendrasis susitarimas dėl muitų tarifų ir prekybos)

3. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Institucijų diskrecija — Teisminė kontrolė — Ribos*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 3 straipsnis ir Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnis)
4. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Priežastinio ryšio nustatymas — Institucijų pareigos*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 7 dalis ir Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis)
5. *Sąjungos teisė — Principai — Teisė į gynybą — Užtikrinimas vykstant administracinėms procedūroms — Antidempingas*
6. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Žala — Priežastinio ryšio nustatymas — Institucijų pareigos*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 7 dalis, Tarybos reglamentas Nr. 172/2008 ir Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis)
7. *Procesas — Ieškinys — Formos reikalavimai — Bylos dalyko nustatymas — Pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka — Bendra nuoroda į kitus raštus, net pridėtus prie ieškinio — Nepriimtinumai*
(Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirma pastraipa ir 53 straipsnio pirma pastraipa; Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktas)
8. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Bendrijos intereso vertinimas — Atsižvelgimas į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio — Priimtinumai*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 6 straipsnio 1 dalis ir 21 straipsnio 1 dalis bei Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 6 straipsnio 1 dalis ir 21 straipsnio 1 dalis)
9. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Bendrijos intereso vertinimas — Institucijų diskrecija — Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 21 straipsnio 1 dalis ir Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 21 straipsnio 1 dalis)
10. *Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Reglamentas, nustatantis antidempingo muitus*
(EB 253 straipsnis)

11. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Tyrimo eiga — Turimi duomenys — Galimybė panaudoti panaikinus tikrinamąjį vizitą*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 18 straipsnio 1 ir 3 dalys bei Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 18 straipsnio 1 ir 3 dalys)
12. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Komisijos pareigos patikrinti suinteresuotųjų asmenų pateiktos informacijos tikslumą apimtis — Informacija, kuri buvo pateikta suteikiant rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą — Įtraukimas*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalies b punktas, 6 straipsnio 8 dalis ir 16 straipsnio 1 dalis ir Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies b punktas, 6 straipsnio 8 dalis ir 16 straipsnio 1 dalis)
13. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Bendrijos intereso vertinimas — Teisės į gynybą pažeidimas — Poveikio reglamento, nustatančio galutinius muitus, teisėtumui nebuvimas — Sąlygos*
(Tarybos reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 7 dalis ir Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis)

1. Iš Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 6 dalies (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 6 dalis) matyti, kad institucijos turi įrodyti, jog importas dempingo kaina sukelia didelę žalą Bendrijos pramonei, atsižvelgiant į jo kiekį ir kainas (priskyrimo analizė). Iš Pagrindinio antidempingo reglamento 3 straipsnio 7 dalies (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis) matyti, kad institucijos privalo nagrinėti visus kitus žinomus veiksnius, kurie tuo pat metu kaip importas dempingo kaina daro žalą Bendrijos pramonei, ir šių kitų veiksnių padarytos žalos

nepriskirti minėtam importui (nepriskyrimo analizė).

Šiomis nuostatomis siekiama, kad institucijos atsietų ir atskirtų importo dempingo kaina žalingą poveikį nuo kitų veiksnių žalingo poveikio. Kad šis tikslas būtų pasiektas, tam tikromis aplinkybėmis būtina bendrai išnagrinėti kitus veiksnius. Taip yra būtent tuo atveju, kai institucijos, atlikusios atskirą nagrinėjimą, nusprendžia, kad kiekvienas iš šių

kitų veiksnių neigiamai veikia Bendrijos pramonės padėtį, tačiau šio poveikio negalima laikyti reikšmingu.

tokia galimybė nereiškia, kad institucijos privalo sistemingai nagrinėti individualią kiekvieno Bendrijos gamintojo situaciją.

(žr. 30, 31, 37, 41–45, 88, 180, 194, 195, 209 punktus)

Vertinti, ar esama priešastingumo ryšio, nebūtinai reikia visos Bendrijos pramonės lygmeniu, nes tokiu atveju nebūtų galima atsižvelgti į žalą, kurią atskiram Bendrijos gamintojui padarė kitas nei importas dempingo kaina veiksnys. Iš tiesų institucijos turi nagrinėti visus kitus, be importo dempingo kaina, žinomus veiksnius, kurie tuo pat metu kaip importas dempingo kaina daro žalą Bendrijos pramonei, ir juos nagrinėti taip, kad šių kitų veiksnių padaryta žala nebūtų priskirta minėtam importui. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje nepatikslinkta, kad atliekant šį nagrinėjimą reikia atsižvelgti tik į visai Bendrijos pramonei kitų veiksnių padarytą žalą. Todėl gali būti, kad tam tikromis aplinkybėmis į žalą, kurią atskiras Bendrijos gamintojas patyrė dėl kito veiksnio nei importas dempingo kaina, reikia atsižvelgti, nes šis veiksnys prisidėjo prie žalos, kuri padaryta visai Bendrijos pramonei. Vis dėlto

2. Atsižvelgiant į Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimų pobūdį ir bendrą sistemą, šie aktai iš esmės nėra tarp tų normų, kurių atžvilgiu Sąjungos teismas tikrina Sąjungos institucijų aktų teisėtumą pagal EB 230 straipsnio pirmą pastraipą. Tačiau jeigu Bendrija siekė įgyvendinti prisiimtą konkretų įsipareigojimą PPO arba tuo atveju, kai Sąjungos akte aiškiai daroma nuoroda į konkrečias PPO susitarimų nuostatas, Sąjungos teismas privalo vykdyti nagrinėjamo Sąjungos akto teisėtumo kontrolę, atsižvelgdamas į PPO taisykles. Taip yra Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 atveju, kuriuo siekiama į Sąjungos teisę kuo tiksliau perkelti 1994 m. antidempingo susitarime išdėstytus reikalavimus. Be to, nors PPO ginčų sprendimo institucijos pateikti antidempingo susitarimo

išaiškinimai negali saistyti Bendrojo Teismo vertinant taikymo reglamento galiojimą, niekas nedraudžia Bendrajam Teismui juos nurodyti, kai aiškinama Pagrindinio reglamento nuostata.

(žr. 32, 33, 36 punktus)

3. Klausimas, ar Bendrijos pramonė patyrė žalą ir ar ją galima priskirti importui dempingo kaina, ir klausimas, ar kiti žinomi veiksniai prisidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos žalos, apima sudėtingų ekonominių klausimų vertinimą, kuri atlikdamos institucijos turi didelę diskreciją. Todėl Sąjungos teismo vykdoma kontrolė institucijų atliekamo vertinimo atžvilgiu turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, buvo tikslūs, ar vertinant šiuos faktus nebuvo padaryta akivaizdi klaida arba ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais.

(žr. 51, 90, 164 punktus)

4. Negalima teigti, kad, priešastingumo ryšio tarp importo dempingo kaina ir žalos Bendrijos pramonei analizę grindžiant teoriniu nominaliu panaudojimo pajėgumu, o ne realiu panaudojimo pajėgumu, neišvengiamai pažeidžiama nepriskyrimo

taisyklė. Iš tiesų, nors gamybos priemonės pritaikius kitai rinkai reikia pakoreguoti su gamybos pajėgumu susijusius duomenis, šiuose duomenyse visi laikini gamybos įrenginių sustabdymai neturi atsispindėti. Tačiau tokiomis aplinkybėmis institucijos privalo užtikrinti, kad laikomasi Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 7 dalyje (dabar – Reglamento 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis) numatytų pareigų, ir gerai bei tinkamai atlikti nepriskyrimo analizę, atsiedamos ir atskirdamos žalą, kurią tam tikrais atvejais lemia šie laikini gamybos pertraukimai, nuo žalos, padarytos dėl importo dempingo kaina.

(žr. 105, 109 punktus)

5. Teisės į gynybą užtikrinimo reikalavimai yra privalomi ne tik vykstant procedūroms, kurios gali baigtis sankcijų skyrimu, bet taip pat vykstant tyrimo procedūroms prieš priimant reglamentus dėl antidempingo, kurie gali tiesiogiai ir konkrečiai paveikti atitinkamas įmones ir sukelti joms nepalankių padarinių. Ypač suinteresuotosioms įmonėms turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo

nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos, taip pat dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą.

tyrimo laikotarpiu nuo importo dempingo kaina poveikio. Tas pats pasakytina ir apie tai, kad institucijos neįvertino Bendrijos gamintojų pelno negavimo poveikio visai Bendrijos pramonei.

Kalbant apie nenuoseklumą ir nukrypimus, paveikiančius pagrindinius faktus ir svarstymus, kuriais remiantis buvo nuspręsta nustatyti laikinus antidempingo muitus, suinteresuotoji šalis negali paimti savo teisės į gynybą neužtikrinimo su svarbiomis klaidomis, galinčiomis paveikti ginčijamo reglamento teisėtumą. Iš tikrųjų tai neįrodo, kad Komisija pažeidė šią teisę. Bet kuriuo atveju užtikrinamos teisės į gynybą institucijos neprivalo atsakyti į kiekvieną eksportuojančio gamintojo per procedūrą pateiktą argumentą, jos turi suinteresuotosioms šalims tik suteikti galimybę naudingai apginti savo interesus.

Tačiau dėl tokio pažeidimo būtų pateisinama panaikinti tokį reglamentą, kaip Reglamentas Nr. 172/2008, tik tada, jei jis sukeltų abejonių šio reglamento teisėtumu, padarydamas negaliojančią visą institucijų atliktą priešastingumo ryšio analizę. Taip nėra, jei minėtos investicijos reikšmingai neprisidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos žalos per tyrimo laikotarpį.

(žr. 116, 119, 120, 180–182, 211 punktus)

(žr. 110, 319, 321, 326, 327, 332 punktus)

6. Institucijos pažeidžia Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 7 dalį (dabar – Reglamento 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis), jei neatsieja ir neatskiria Bendrijos pramonės daromo investicijų reikšmingo poveikio

7. Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, Bendrajam Teismui taikytiną pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c ir d punktus ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas, ieškovės reikalavimai ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Jie turi būti nurodyti pakankamai aiškiai ir tiksliai, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą.

Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog esminės jį pagrindžiančios faktinės ir teisinės aplinkybės išplauktų – kad ir glaustai, tačiau nuosekliai ir suprantamai – iš pačio ieškinio teksto. Nors ieškinio motyvai specifiniais klausimais gali būti paremti ir papildyti pateikiant nuorodą į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinės argumentacijos elementų, kurie turi būti nurodyti pačiame ieškinyje, nebuvimo.

ir patikimi. Minėto 6 straipsnio 1 dalyje numatytas tiriamasis laikotarpis skirtas visų pirma užtikrinti, kad suinteresuotųjų gamintojų veiksmas pradėjus antidempingo procedūrą neturėtų poveikio veiksniams, kuriais grindžiamas dempingo ir žalos apskaičiavimas, ir kad procedūros pabaigoje įvesti galutiniai muitai iš tikrųjų atlygintų žalą dėl dempingo.

(žr. 212 punktą)

8. Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 6 straipsnio 1 dalis (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 6 straipsnio 1 dalis) netaikoma nustatant, ar esama Bendrijos intereso įvesti antidempingo priemones, kaip tai numatyta šio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 21 straipsnio 1 dalis), ir dėl to informacija, susijusi su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, gali būti vertinama darant išvadas šiuo klausimu. Iš tikrųjų tiriamojo laikotarpio nustatymo ir draudimo atsižvelgti į vėlesnes nei šis laikotarpis aplinkybes tikslas – užtikrinti, kad tyrimo rezultatai būtų tipiški

Be to, viena vertus, minėto Pagrindinio reglamento 21 straipsnyje visai neribojamas laikotarpis, į kurio duomenis institucijos gali atsižvelgti, nustatydamas, ar esama Bendrijos intereso. Antra vertus, nagrinėjant Bendrijos interesą būtina įvertinti galimus numatytų priemonių taikymo ir netaikymo padarinius Bendrijos pramonės interesui ir kitiems esantiems interesams. Atliekant šį vertinimą reikalinga prognozė, pagrįsta būsimų įvykių prielaidomis, apimanti sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą. Nagrinėdama sudėtingas ekonomines aplinkybes Komisija turi plačią diskreciją vertinti Bendrijos interesą. Todėl Sąjungos teismo vykdoma kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas

ginčijamas sprendimas, buvo tikslūs, ar vertinant šiuos faktus nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos arba ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais.

(žr. 221–224, 227 punktus)

9. Pagal Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 21 straipsnio 1 dalį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 21 straipsnio 1 dalis) vertinant Bendrijos interesus, reikia įvertinti įvairių suinteresuotųjų šalių ir bendrą interesą. Komisija turi plačią diskreciją, vertindama Bendrijos interesą, kuria turi būti naudojamosi, kiekvienu atveju atsižvelgiant į visas svarbias aplinkybes. Vis dėlto ankstesnis sprendimas, kuriame daroma išvada, kad seniau to paties produkto importui iš tų pačių šalių kaip ir tas, dėl kurio pradėta tyrimo procedūra, nustatytos antidempingo priemonės neturi atstatomojo poveikio, gali būti reikšmingas, taikant Pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalį, jei prisideda įrodant, kad antidempingo priemonių įvedimas neatitinka bendrojo intereso.

(žr. 240, 241 punktus)

10. EB 253 straipsniu reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir vienaprasmiškai atskleisti Sąjungos institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su jo priėmimo priežastimis, o Sąjungos teismas galėtų vykdyti priežiūrą. Tačiau institucijos, motyvuodamos laikiną arba galutinį reglamentą dėl antidempingo muitų, neturi atsakyti į visus suinteresuotųjų asmenų faktinius ir teisės klausimus, pateiktus vykstant administracinei procedūrai. Kadangi Komisija atliko aiškia ir nevienareikšmišką antidempingo priemonių padarinių atitinkamiems naudotojams analizę ir Taryba atliko glaustesnę, bet ne mažiau aiškų antidempingo muitų įvedimo poveikio minėtiems naudotojams tyrimą, institucijos negali būti apkaltintos neįvykdžiusios pareigos motyvuoti.

(žr. 256, 257 punktus)

11. Vykstant antidempingo procedūrai įvykdytų tyrimų srityje suinteresuotajai šaliai atšaukus tikrinamąjį vizitą taikoma ne Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 18 straipsnio 3 dalis (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 18 straipsnio

3 dalis), o jo 1 dalis. Iš tiesų, reikia manyti, kad toks atšaukimas patenka į šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Iš tikrųjų, nors šioje byloje nagrinėjamas tikrinamojo vizito atšaukimas nepriskirtinas prie paskutinių trijų šio Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje numatytų atvejų, jį reikia laikyti, jei nebuvo *force majeure*, atsisakymu suteikti Komisijai būtiną informaciją pagal šioje nuostatoje aprašytą pirmąjį atvejį. Tačiau negalima remtis Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalimi, siekiant apeiti pareigą užtikrinti tikrinamąjį vizitą, kai Komisijos tarnybos mano tokį vizitą esant būtiną. Žinoma, pagal šią nuostatą, kai pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, turimais duomenimis nesinaudojama tik tada, jei suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją. Tačiau negalima pripažinti, kad šalis taip elgėsi, jei ji atsisakė užtikrinti tikrinamąjį vizitą.

pažeidžia lojalaus ir rūpestingo bendradarbiavimo tikslą, kurio laikymąsi siekiama užtikrinti šio Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalimi.

Pagaliau, atlikus to paties Pagrindinio reglamento bendros sistemos analizę, manyti, kad būtent institucijos turi nuspręsti, ar būtina, kad būtų patikrinta suinteresuotosios šalies pateikta informacija, ją patvirtinti surengus tikrinamąjį vizitą tos šalies patalpose, o jei suinteresuotoji šalis trukdo tikrinti jos pateiktus duomenis, taikomas Pagrindinio reglamento 18 straipsnis, ir institucijos gali naudotis turimais duomenimis.

(žr. 270–276 punktus)

Kiek tai susiję su Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies tikslu, kadangi juo Komisijai nesuteikiama teisė atlikti jokio tyrimo, leidžiančio įpareigoti gamintojus ar eksportuotojus, kurių atžvilgiu pateiktas skundas, dalyvauti tyrime arba pateikti informaciją, Taryba ir Komisija priklauso nuo suinteresuotųjų šalių noro bendradarbiauti ir joms pateikti informaciją per nustatytą terminą. Atsisakymas

12. Kadangi Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 6 straipsnio 8 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 6 straipsnio 8 dalis) neribojama pareigos tikrinti duomenis, naudojamus institucijų išvadoms pagrįsti, apimtis, tokia pareiga taikoma ir informacijai, kurią pateikė suinteresuotoji šalis, prašanti suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą. Be to, to paties Pagrindinio reglamento 16 straipsnio 1 dalis (dabar – Reglamento

Nr. 1225/2009 16 straipsnio 1 dalis) neapriboja galimybės rengti tokius vizitus suinteresuotųjų šalių patalpose, jei Komisija tai laiko būtina dėl informacijos, kurią ji siekia patvirtinti. Darytina išvada, kad šia antrąja nuostata Komisijai leidžiama rengti vizitą eksportuojančio gamintojo patalpose, siekiant išnagrinėti jo prašymą suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą ir įsitikinti jame pateiktos informacijos teisingumu, jei ji tai laiko būtina.

prašymą suteikti minėtą statusą yra papildoma sąlyga, kurios nėra minėto reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte.

(žr. 294–296 punktus)

13. Vykdydamos antidempingo procedūrą institucijos neturi reikalauti, kad Bendrijos gamintojai pateiktų paaiškinimus dėl tendencijų, susijusių su ekonomine padėtimi, nes gamintojai neprivalo atlikti nepriskyrimo analizės pagal Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 7 dalį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis). Tokią analizę privalo atlikti institucijos, kad galėtų priimti laikiną ir galutinį sprendimus. Be to, net jei pagal teisės į gynybą užtikrinimo principą eksportuojantiems gamintojams turi būti pranešama apie pagrindines aplinkybes ir argumentus, kuriais remiantis ketinama nustatyti laikinuosius antidempingo muitus, vien dėl šios teisės pažeidimo reglamentas, kuriuo nustatomi galutiniai muitai, dar netampa negaliojantis, jeigu šio reglamento priėmimo procedūros trūkumas, dėl kurio atitinkamo reglamento, kuriuo nustatomi laikinieji muitai, priėmimo procedūra buvo pažeista, buvo ištaisytas.

(žr. 314, 319 punktus)

Todėl aplinkybė, kad Pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktu (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies b punktas) nereikalaujama rengti tikrinamojo vizito eksportuojančio gamintojo, prašančio taikyti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą, patalpose, nereiškia, kad toks vizitas negali įvykti. Be to, negalima manyti, kad tikrinamojo vizito organizavimas nagrinėjant